

Laidiens: 30.06.2015., Nr. 125

Oficiālās publikācijas Nr.: 2015/125.15

Ministru kabineta noteikumi Nr.340

Rīgā 2015.gada 30.jūnijā (prot. Nr.30 65.§)

Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 211-15 "Dzīvojamās ēkas"

*Izdoti saskaņā ar Būvniecības likuma
5.panta pirmās daļas 3.punktu*

1. Noteikumi apstiprina Latvijas būvnormatīvu LBN 211-15 "Dzīvojamās ēkas".
2. Daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamo namu un mazstāvu dzīvojamo māju būvprojekti, kuri noteiktā kārtībā izstrādāti vai iesniegti saskaņošanai būvvaldē līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai atbilstoši attiecīgajā laikposmā piemēroto normatīvo aktu prasībām, nav jāpārstrādā atbilstoši Latvijas būvnormatīvā LBN 211-15 "Dzīvojamās ēkas" noteiktajām prasībām.

Ministru prezidente *Laimdota Straujuma*

Ekonomikas ministra vietā –
veselības ministrs *Guntis Belēvičs*

Ekonomikas ministrijas iesniegtajā redakcijā

Apstiprināts ar
Ministru kabineta
2015.gada 30.jūnija
noteikumiem Nr.340

Latvijas būvnormatīvs LBN 211-15 "Dzīvojamās ēkas"

1. Vispārīgie jautājumi

1. Būvnormatīvs nosaka prasības, kādas ievēro projektējot jaunbūvējamās, atjaunojamās un pārbūvējamās dzīvojamās ēkas (daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamās ēkas un mazstāvu dzīvojamās ēkas), ciktāl tas nav pretrunā ar kultūras pieminekļu aizsardzību reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem.

2. Būvnormatīvā lietotie termini:

2.1. balkons – no fasādes plaknes uz āru izvirzīts vaļējs norobežots laukumiņš starpstāvu pārseguma līmenī, kas papildina iekštelpas;

- 2.2. bēniņi – neapdzīvojama telpa starp jumta norobežojošajām konstrukcijām, ārsienām un augšējā stāva pārsegumu;
- 2.3. būvtilpums – būvobjekta tilpums starp ārējām norobežojošajām virsmām;
- 2.4. cokola stāvs – ēkas puspagrabstāvs (vai tā daļa), kas attiecībā pret planēto zemes līmeni iedziļināts ne vairāk kā par pusi no stāva augstuma;
- 2.5. dzīvoklis – konstruktīvi norobežota telpu grupa, kas aprīkota ar attiecīgiem inženiertīkliem un iekārtām un kurā ir vismaz viena dzīvojamā telpa, kā arī virtuve vai virtuves niša un sanitārtehniskā telpa;
- 2.6. dzīvojamā telpa – dzīvojamā istaba, guļamistaba, ēdamistaba, darbistaba un līdzīgas nozīmes telpas;
- 2.7. dzīvokļa palīgtelpas – dzīvokļa ekspluatācijai nepieciešamās telpas: gaitenis, virtuve, pieliekamais, sanitārtehniskā telpa un citas līdzīgas nozīmes telpas;
- 2.8. dzīvojamās ēkas sekcija – ar ugunsdrošām starpsienām atdalīta daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamās ēkas (turpmāk – daudzdzīvokļu ēka) daļa, kurā iebūvētajiem dzīvokļiem tieši vai caur gaiteni vai galeriju ir izeja uz koplietošanas kāpņu telpu;
- 2.9. gaismas kabata – ar gaiteni saistīta telpa (gaitenīša paplatinājums), kurā ir dabiskais apgaismojums, kas izgaismo gaiteni;
- 2.10. galerijnams – daudzdzīvokļu ēka, kurā dzīvokļu ieejas atrodas kopīgā vaļējā vai segtā galerijā;
- 2.11. insolācija – saules radītais apgaismojums telpās;
- 2.12. jumta stāvs – plakanā jumta līmenī izbūvētas dzīvojamās, publiskās un tehniskās telpas vai palīgtelpas, kurām ir izeja uz jumta terasi vai staigājamu jumtu;
- 2.13. kāpņu telpa – ēkas daļa, kurā izvietotas konstrukcijas un iekārtas (kāpnes un lifti), kas nodrošina vertikālu pārvietošanos no viena stāva uz citu;
- 2.14. koridornams – daudzdzīvokļu ēka, kurā ieejas dzīvokļos atrodas kopējā ar kāpņu telpu saistītā gaitenī;
- 2.15. lievenis – neliela vaļēja vai segta ēkas piebūve ieejas mezgā;
- 2.16. lodžija – pārsegta un no trim pusēm norobežota (iedziļināta fasādes plaknē) ārtelpa starpstāvu pārseguma līmenī, kas papildina iekštelpas;
- 2.17. mansarda stāvs – starp jumta norobežojošajām konstrukcijām, ārsienām un augšējā stāva pārsegumu (bēniņos) izbūvēts stāvs (telpas ar iekšējo apdari), kuram ir noteikts lietošanas veids;
- 2.18. pagrabstāvs – ēkas stāvs (vai tās daļa), kas attiecībā pret planēto zemes līmeni ir iedziļināts vairāk nekā par pusi no stāva augstuma;
- 2.19. publiskas telpas – dzīvojamā ēkā iebūvētas veikalu, darbnīcu, biroju un līdzīgas nozīmes telpas;
- 2.20. sanitārtehniskā telpa – ar attiecīgām sanitārtehniskām iekārtām aprīkota atsevišķa tualetes telpa un vannas un dušas telpa (dalītais sanitārais mezgls) vai attiecīgajām funkcijām paredzēta viena kopīga telpa (savietotais sanitārais mezgls);
- 2.21. tehniskais stāvs – stāvs inženieriekārtu un tīklu izvietošanai, kas var atrasties ēkas apakšējā daļā (tehniskā pagrīde), vidējā daļā vai augšējā (tehniskais jumta stāvs, tehniskie bēniņi) daļā;
- 2.23. terase – norobežots vaļējs vai segts laukums, kas izvietots uz zemes kā ēkas piebūve vai virs ēkas vai tās daļas;

- 2.24. veranda – neapkurināma telpa, kurā vairāk par 50 % no sienu laukuma ir logi (stiklojums);
- 2.25. vējtveris – caurstaigājama telpa starp dzīvojamās ēkas ieejas ārdurvīm un iekšdurvīm aizsargāšanai no vēja;
- 2.26. virsgaismas logs – stiklota konstrukcija pārsegumā vai jumta konstrukcijā telpu izgaismošanai.
3. Šis būvnormatīvs piemērojams visa veida dzīvojamo ēku projektēšanai:
- 3.1. daudzdzīvokļu ēku – trīs un vairāk dzīvokļu ēka, kur ieeja dzīvokļos ir no koplietošanas kāpņu telpas, gaitēņa vai galerijas un ja visu dzīvokļu kopējā platība (ēkas dzīvojamā daļa) ir vismaz 50 % no ēkas virszemes stāvu kopējās lietderīgās platības;
- 3.2. mazstāvu dzīvojamo ēku - ēkas, kurās ir ne vairāk kā trīs stāvi, viens vai divi dzīvokļi ar atsevišķu āras ieeju katram dzīvoklim, bloķētas vai rindu ēkas, patstāvīgi iekšējie inženiertīkli, kā arī citas izmantošanas telpas ir ne vairāk kā 50 % no ēkas virszemes stāvu kopējās platības.
4. Projektējot dzīvojamo ēku, jāievēro normatīvie akti, vietējās pašvaldības teritorijas plānojums, kā arī būvniecības ierosinātāja projektēšanas uzdevumā noteiktās prasības. Publiskas vai citas nozīmes telpas, kas tiek izvietotas dzīvojamās ēkās, projektē atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas regulē attiecīgo telpu projektēšanu. Publiskās telpās nodrošina vides pieejamību atbilstoši šī būvnormatīva prasībām.
5. Mazstāvu dzīvojamām ēkām sagatavo ekspluatācijas instrukciju, kurā norāda:
- 5.1. elementu, detaļu un iekārtu remonta, apkopes vai nomaiņas termiņu, ja attiecīgajam elementam, detaļai un iekārtai ir īsāks kalpošanas laiks par ēkas kopējo kalpošanas laiku;
- 5.2. rādītājus, kas nepieciešami ēkas ekspluatācijas procesā, tai skaitā informāciju par galvenajām konstrukcijām un iekšējo inženiertīklu sistēmām, karkasa slēpto elementu, slēpto pievadu un inženiertīklu izvietojuma shēmas, kā arī maksimālo slodžu rādītājus uz ēkas konstrukcijām un elektrotīkliem;
- 5.3. ja iespējams, ieteicamo uzņēmumu sarakstu, kas var veikt ēkā iebūvēto iekārtu apkopi un remontu.

2. Galvenie dzīvojamās ēkas raksturojošie rādītāji

2.1. Stāvu skaits

6. Dzīvojamās ēkas augstumu un stāvu skaitu pieņem saskaņā ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu, lokālplānojumu (ja tāds ir izstrādāts) un detālplānojumu (ja tas nepieciešams saskaņā ar normatīvajiem aktiem).
7. Stāvu skaitā ieskaita visus virszemes stāvus, kā arī cokola, mansarda un tehnisko stāvu. Pagrabstāvu un bēniņus stāvu skaitā neieskaita. Stāvu skaitā ieskaita jumta stāvu, ja tajā ir iebūvētas dzīvojamās vai publiskās telpas.
8. Ja dzīvojamās ēkas daļām ir dažāds stāvu skaits vai ēka izvietota slīpā zemes gabalā, stāvu skaitu nosaka atsevišķi katrai ēkas daļai un uzskaitē norāda lielāko stāvu skaitu.

2.2. Apbūves laukums un būvtilpums

9. Dzīvojamās ēkas apbūves laukumu (m^2) nosaka kā tāda laukuma projekciju pirmā virszemes stāva līmenī, kuru ierobežo ēkas ārējais perimetrs, ieskaitot izvirzītās daļas. Apbūves laukumā ieskaita laukumus zem ēkām (vai to daļām), caurbrauktuvju laukumus zem ēkām, kā arī laukumus zem lieveņiem, terasēm un ārējām kāpnēm.
10. Dzīvojamās ēkas būvtilpumu nosaka kubikmetros (m^3), summējot ēkas virszemes daļas un pazemes daļas tilpumu starp norobežojošo konstrukciju ārējām virsmām. Ēkas virszemes un pazemes daļas robežšķirtne ir pirmā stāva grīdas virsmas līmenis (tīrā grīda ir nosacīta atzīme $\pm 0,00$). Dzīvojamās ēkas būvtilpumā neieskaita gaisa

telpu zem ēkas (ēkas daļas), kas būvēta uz kolonām, caurbrauktuves tilpumu, ārējo atklāto kāpņu, lieveņu un terašu tilpumu, kā arī arhitektūras detaļu vai konstrukciju elementu izvirzījumu tilpumu.

2.3. Platība

11. Dzīvojamās ēkas kopējo platību (m^2) nosaka, summējot visu ēkas stāvu (arī pagrabstāva un mansarda stāva) platību starp ārsienu iekšējām virsmām, kā arī ārtelpu – balkonu, lodžiju un terašu – platību. Bēniņu (tehnisko bēniņu) un tehniskās pagrīdes platību dzīvojamās ēkas kopējā platībā neieskaita.

12. Dzīvojamās ēkas kopējā platībā ieskaita:

12.1. dzīvojamās ēkas lietderīgo platību summu, ko veido:

12.1.1. dzīvokļu kopējā platība, kuru nosaka, saskaitot dzīvojamās ēkas dzīvokļu kopējās platības;

12.1.2. nedzīvojamo telpu kopējā platība;

12.1.3. publisku telpu kopējā platība, ja tādas ir;

12.2. dzīvojamās ēkas palīgplatību summu, ko veido:

12.2.1. kāpņu telpu kopējā platība, kurā ieskaita arī ārpus dzīvokļiem esošo gaiteni, galeriju, vestibulu, vējtveru un citu koplietošanas telpu, kā arī lifta un citu šahtu platību. Kāpņu telpu vai to daļu platību ieskaita tā stāva platībā, no kura kāpnes ved augšup. Ārējo atklāto kāpņu, lieveņu un terašu platību kāpņu telpu kopējā platībā neieskaita;

12.2.2. koplietošanas ārtelpu – balkonu, lodžiju un terašu – platība;

12.2.3. pagrabstāva kopējā platība.

13. Dzīvokļa kopējo platību (m^2) nosaka, summējot dzīvokļa platību un dzīvokļa ārtelpu – balkonu, lodžiju un terašu – platību.

14. Dzīvokļa platību nosaka, summējot dzīvokļa dzīvojamo telpu un palīgtelpu platību, ieskaitot neapkurināmās telpas. Ārtelpu platību dzīvokļa platībā neieskaita.

15. Telpas platību (m^2) aprēķina pēc tās lineārajiem izmēriem (m) starp apdarinātām sienu virsmām (bez grīdas līstēm) tīrās grīdas līmenī, ievērojot šādus nosacījumus:

15.1. telpas platībā ieskaita tajā iebūvēto skapju platību;

15.2. telpas platībā neieskaita telpas daļu zem iekšējo kāpņu laidiem un slīpām virsmām, kuru augstums no grīdas līdz konstrukcijas apakšējai virsmai ir mazāks nekā 1,6 metri, kā arī platību, ko aizņem stacionāri pavardi, krāsnis, sildmūri, dūmeņi.

3. Pamatprasības projektēšanai

3.1. Stāvi

16. Dzīvojamās ēkas stāva minimālais augstums no tīrās grīdas atzīmes līdz pārseguma konstrukcijas apakšējai virsmai ir vismaz 2,5 metri.

17. Pagrabstāva augstums no tīrās grīdas atzīmes līdz pārseguma konstrukcijas apakšējai virsmai ir vismaz 1,8 metri, ja pagrabstāvā netiek izvietotas publiskas telpas, kurām piemērojamas attiecīgas normatīvās prasības.

3.2. Dzīvoklis

18. Dzīvokli projektē, ievērojot dzīvojamo telpu un palīgtelpu funkcionālo zonējumu un to racionālu savstarpējo sasaisti:

18.1. dzīvojamo telpu grupā nepieciešama vismaz viena dzīvojamā istaba;

18.2. dzīvokļa palīgtelpu grupā nepieciešama priekštelpa ar garderobes vietu, sanitārtehniskās telpas un virtuve vai virtuves niša. Dzīvokļa palīgtelpu grupā var papildus paredzēt dažādas telpas saimniecības vajadzībām.

19. Projektējot dzīvokļa palīgtelpas, ievēro šādus minimālos telpas platuma izmērus:

19.1. virtuvei – divi metri;

19.2. priekštelpai (ieejas hallei) – 1,4 metri;

19.3. dzīvokļa gaitenim – viens metrs;

19.4. tualetei – viens metrs.

20. Dzīvokļa sastāvā var būt šādas vasaras sezonā izmantojamās telpas:

20.1. iekštelpas (piemēram, verandas);

20.2. ārtelpas (piemēram, balkoni, lodžijas, terases).

21. Viens dalītais vai savietotais sanitārais mezgls ar ieeju no priekštelpas (ieejas halles) nepieciešams vienistabas un divistabu dzīvokļos. Triju un vairāk istabu dzīvokļos papildu sanitāros mežglus projektē guļamistabu zonā ar ieeju no guļamistabas vai tai piegulošā gaitenā.

22. Daudzdzīvokļu ēkās sanitārtehniskās telpas izvieto virs līdzīgas nozīmes telpām zemākajā stāvā. Nav pieļaujama to atrašanās virs zemākā stāva dzīvokļa dzīvojamām telpām, ja nav saņemta attiecīgā dzīvokļa īpašnieka piekrišana. Vienā vairākstāvu dzīvoklī sanitārtehniskās telpas var izvietot virs dzīvojamām telpām, ja ir ievērotas skaņas izolācijas, hidroizolācijas, siltumizolācijas, ugunsdrošības un ekspluatācijas drošības prasības.

23. Daudzdzīvokļu ēkās iekārtām un cauruļvadiem, kas neattiecas uz attiecīgā stāva dzīvokļa aprīkojumu, nepieciešamas speciālas šahtas vai kanāli norobežojošajās konstrukcijās, atklāta to stiprināšana pie dzīvojamo telpu sienām vai griestiem nav pieļaujama.

24. Dzīvokļa iekštelpu izbūvei un apdarei lietojami tikai veselībai nekaitīgi apdares materiāli, kas nodrošina higiēnas prasību izpildi un nepazemina ēkas ugunsdrošību.

3.3. Saimniecības telpas daudzdzīvokļu ēkās

25. Trīsstāvu un augstākas daudzdzīvokļu ēkas koplietošanas telpu daļā pirmā stāva, cokola stāva vai pagrabstāva līmenī nepieciešama telpa ēkas un teritorijas apkopšanai nepieciešamā inventāra glabāšanai, kas apgādāta ar karsto un auksto ūdeni. Iedzīvotāju koplietošanas saimniecības telpās, piemēram, telpā veļas mazgāšanai, darbnīcā, nepieciešama atbilstoša sanitārtehniskā telpa (tualete).

26. Daudzdzīvokļu ēkā ieteicams izvietot saimniecības telpas, kas paredzētas bērnu ratiņu, invalīdu ritenkrēslu un citu tehnisko palīglīdzekļu, ragaviņu, slēpju un velosipēdu novietošanai.

27. Ja pastkastītes visiem dzīvokļiem izvieto pie ieejas vestibīlā vai pie daudzdzīvokļu ēkas ieejas, tām jābūt no degtnespējīga materiāla.

3.4. Publiskas telpas